

САДРЖАЈ:

Апстракт.....	1
Увод.....	2
Појам.....	2
Битни елементи уговора.....	3
Обавезе оставопримца.....	4
Обавезе оставодавца.....	6
Посебни видови оставе.....	7
Закључак.....	9

АПСТРАКТ

Још у давним временима развојем људског друштва и развијањем односа између људи настала је потреба “остављања” ствари на чување.

На почетку настанка оваквих односа између појединаца односи су били лоше регулисани, и дешавало се да стране крше договор, односно не испоштују усмени договор који су постигли, што је доводило до конфликта између уговорних страна, који су, у зависности од вредности ствари која је била предмет оставе, умели да израсту од најблажих случајева прекида односа до случајева ватрених обрачуна. Временом, развојем институција, нарочито судства и полиције, ови односи су се усавршавали и подводили под институционалне оквире, и тако је настао уговор о остави. Дефинисали су се елементи уговора, правила под којим уговори важе, санкције које ће сносити уговорне стране уколико прекрше правила уговора и што је најбитније појавиле су се институције које су гарант да ће санкције бити спроведене уколико уговор буде прекршен.

УВОД

Остава или депозит у преведеном значењу представља проверено добро, тј. вредност која је дата на чување.

Категорија депозита потиче из римског права, у коме је имао карактеристике реалног уговора (реални контракт), а успостављен је предајом покретне имовине на чување.

Романисти истичу да се депозит јавио у римском праву и пре појаве закона XII таблица. У класично доба, у времену између Цицерона и Гајуса, депозит постаје заштићен контракт са посебним тужбама.

У древном Бабилону, уговор о остави предвиђа чување туђих ствари, захтева писмену форму као и присуство сведока док се утајење поверене имовине надокнађује двоструко. Данас, најчешће подразумева улагање новчаних средстава на рачун банка или седионица, док депозит, у виду драгоцености може да се преда на чување правном или физичком лицу.

Уговор о остави је дакле уговор којим се оставопримац обавезује да ће примити покретну ствар од оставодавца и чувати је ненаплатно или уз накнаду и да ће ствар вратити након одређеног времена, или пак на захтев оставодавца. Предмет оставе могу бити само покретне ствари.

Уговор о остави, заправо може склопити у своје име и особа која није носилац права располагања, односно власник ствари, а оставопримац је дужан вратити ствар њој, изузев ако би сазнао да је ствар украдена.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com